Strange Envy

Envy
Those who stand bent before the casket
  wiping away the tears.
Envy memories of
  Warm embraces, gentle humour,
  birthdays, anniversaries,
joyous meals around the Sabbath
  table.

Pity those who cannot cry
tears long
dried into resignation,
surrendering the promise.

Pity the dried-eyed sadness
of those who can only dream of that
which could have been, or should have been.

Pity those who regret what should have been said
  or left unspoken--
loves lost, joys missed,
hopes abandoned.

Pity memories in subjunctive moods--
"if only he had, if only she had, if only I had."

Envy the mourners
who with sweet-bitter nostalgia
slowly recite the Kaddish.

קנאה מוזרה

קנאו
באילה העומדים שחוחים לפני הארון
מוחים דמעות,
קנאו בזכרונות של
חיבוקים חמימים, הומור קל,
ימי הולדת, ימי נשואין,
ארוחות שמחות סביב שלחן שבת רונן.

רחמו על שאין ביכולתם לבכות
עם דמעות
אשר מזמן יבשו אל תוך הוויתור,
כובשים הבטחה.

רחמו על עצבות יבשת-עיניים
של אלה החולמים אך ורק
על מה שיכול וצריך היה להיות.

רחמו על אלה המבכים את שאמור היה להאמר
או שכלל לא נאמר--
אהבות אבודות, שמחות נשכחות,
תקוות שנזנחו.

רחמו על זכרונות מסוג
"לו אך היה לו, לו אך היה לה, לו אדהיה לי".

קנאו באבלים
אשר בלווית כסופים מתוקים-מרירים
באטיות אומרים "קדיש".

(ר)